

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp.

(Hely)

1916. IX. 29.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (C)

Osztályozás

Tárgy

385.86

Hely

Idő

1916

Személy

— Megint drágább lesz a bérkocsi. A legjobb akarattal sem állapíthatjuk meg, hogy a budapesti bérkocsiipar boldogabb időkben is teljesítette kötelességét a fizető közönséggel szemben! A budapesti bérkocsi ellen mindig sok panasz hangzott, a lapok nyíltterében, az utcán, a rendőrségen, zajos perpatvarok és lemondó monologizálások révén. A rendőrség sem tagadhatja, hogy a budapesti bérkocsiipar sohasem állott hivatalos nyelven szólván — hivatása magálatán. Most a háboruban idejekorán megindult a taksák emelése. Azután indokoltan és még indokoltabban is megindult, valósággal felszólódott az élelmiszerárak emelkedése arányában és azon túl, vigan lépést tartva a takarmányárak kegyetlen emelkedésével. És most megint arra kéri a bérkocsiipartársulat a főváros hatóságát, hogy a bérkocsisok immár nem tudom hányadszor fürgén emelhessek a viteldijakat. A tanács a kérelmet áttette a rendőrséghez, a melynek nevében az irgalmas szívű s az éktelen jajgatásokat érzékenyen megszívlelő Boda Dezső főkapitány terjedelmes átiratot intézett a főváros-hoz. A főkapitány megható lendülettel panaszolja el, hogy a beszerzés nehézségei a bérkocsiipart válságos helyzetbe juttatták. Jogos kárörömmel említhetnők meg, hogy most már nemcsak a bérkocsira szoruló közönség jutott épp a budapesti bérkocsiipar évtizedes mulasztásai révén válságos helyzetbe, hanem maga az ipartársulat is, ha ez az újabb felajdulás nem a mi bőrünkre menne! A bér-

kocsisok nyomorúságának megindult főkapitány ugyanis az alábbi javaslatokat terjesztette az illetékes bizottság elé:

A bérkocsi úgy éjjel, mint nappal minden fuvarnál a III. díjszabásra állíthatja be a viteldijjelző készüléket. Fuvardíjként az így mutatott összeg másfélszerese jár. Kettőnél több személy után minden további személyért negyven fillérnyi pótdíjat kell fizetni.

A tarifa ezek szerint a háboru előtti állapotokkal szemben 80—85 százalékkal emelkedik. Megengedhető továbbá, a főkapitány javaslata szerint, hogy a bérkocsiiparos kétfogatú bérkocsiját a rendszám megtartásával egyfogatúvá alakíthassa át. A vámvonalon túl a kocsi nem köteles fuvar vállalni, sétakocsizásra megrendelést elfogadni szigorúan tilos.

A főkapitányi javaslata ennél is több apró-cseprő rendelkezést tartalmaz, aprókat a közönség érdekében, de annál jelentékenyebbeket a bérkocsiipar érdekeinek hathatós istápolása mellett. Ime a főváros közlekedési bizottsága, mely hétfőn tárgyalja az ipartársulat kérelmét, tudomásul veheti majd, hogy a főkapitány szívből sajnálja a szegény, nyomorgó bérkocsisokat és erős kézzel akar lendíteni sanyaru sorsukon. A közönség azonban, mely sohasem és méltán nem rokonszenvezett a bérkocsiipartársulattal, egészen más állásponton van: a maga érdekét is szem előtt tartja és ha szánakozni akar, nem szánja kizárólagosan a bér-

kocsisokat eddigi ötven százalékos tarnacmentésükkel. A közönség tudja, érzi és megszenvedti, hogy a budapesti bérkocsi, ipartársulat, gazda, vagy alkalmazott — a mai napig sem teljesíti kötelességét, sőt ellenség módjára tettél, szóval, gorombasággal harcol éppen a nagyközönség ellen, melynek jó szívéhez most a főkapitány ur utján appellál. Berlinben a mai napig is második taksára állítják a viteldijmért s Berlinben sincsenek szerencsésebb viszonyok, kisebb mizériák a beszerzés körül, mint Budapesten. A bérkocsisok tehát ismét a közönség keserves pénzére akarják felváltani üzleti gondjaikat s legerélyesebb szószólójuk a főkapitány. Nem, mi nem rokonszenvezünk a szomorú kis bérkocsisok kérelmével, mert nem méltányos a kívánságuk, s az sem ildomos megoldás, hogy a főkapitány a mi kárunkra gavalléroskodik. Reméljük, sőt hisszük, hogy a közlekedési bizottság elfogja vetni a bérkocsiipartársulat javaslatát.